

AASTAST 1926 HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM JUUNI 2022

MILANG

Konnake, kes tahtis olla sama suur kui lehm
(Jean de la Fontaine'i valm „*La Grenouille qui veut se faire aussi grosse que le boeuf*“ teosest „*Livre première*“)

Kord kohtas üks konnake lehma, kes paistis talle suur ja ilus. Tema, kes ta polnud suurem kui üks muna, kadestas rängalt, pingutas ja puhkis ja töötas saamaks võrdväärseks lehma suurusega. Ta lausus: „Vaata hoolikalt, mu õde, kas juba piisab? Ütle mulle, kas jõuan juba lähemale?“
„Ei veel.“

TOIMETUS

Anita Algus
Anette Ama
Holger Dahl
Jonathan Darvish-Kojori
Tristan Kõomägi
Annemari Meriste
Marta Näripä
Stella Päri
Bettina Päri
Sireli Sildnik
Iris Tõnismaa

JUHENDAJA

Age Salo

PEATOIMETAJAD

Sireli Sildnik
Iris Tõnismaa

„Aga nüüd?“
„Kaugeltki mitte.“
„Vaata mind!“
„Sa ei küündi sinna lähedalegi!“
Väetike juhmakas puhkis nii palju, et lendas õhku. Maailm on täis inimesi, kes pole eriti targad: kõik karjased tahavad ehitada, nagu suured meistrid, kõigil väikestel printsidel on suursaadikud, kõik markiid tahavad omale saatjaskonda.

Jean de la Fontaine on hästi tabanud ühiskonna baasolemuse, mis põhineb kadedusel. Tihti ihkame midagi, mida me

FOTOGRAAFID

Estin Rand
Sandra Tammur
Elis Riin Tars

KEELETOIMETUS

Jonathan Darvish-Kojori
Grete Tõniste
Sirely Veri

SISUTOIMETUS

Anita Algus

KÜLJENDUS

Estin Rand

TOETAJAD

Marja Järv
Jonathan Darvish-Kojori
Mari Lepp
Bettina Päri
Sirely Veri

IRIS TÕNISMAA Miilangu peatoimetaja

tegelikult ei vaja või oleme võimetud füüsiliselt või vaimselt oma soovi saavutama. Nagu konn ei suuda saada sama suureks kui lehm, ei suuda mina saavutada 20 kilo madalamat kaalu, ei suuda mu sõber joosta kiiremini kui Usain Bolt, ei suuda mu tuttav saada kõikides õppeainetes hindeks viis pluss, säilitades sealjuures täisväärtusliku elu. Elagem hetkes ja väärtustagem endid. Pole kasu püüdlustest olla keegi teine peale iseenda. Kui pead millegi nimel oma isiksuse ohverdama, siis on see liiga kallis.

HUGO KIIDAB

treffneriste, kes teevad oma viimased pingutused enne suvevaheaega.

MAURUS LAIDAB

spordipäeval mitte osalenud õpilasi.

ÕNNITLEME!

Eve Paap 03.06
Jaan Paaver 03.06
Ott Ojaveer 10.06
Age Salo 17.06
Raimond Lepiste 20.06
Karin Soodla 02.07

KELLELE EI MEELDI PUSAD?

STELLA PÄRI

Koolipusast kuulsid? Muidugi kuulsid! Üks *merch*'i idee autor, abiturient Eduard Kuus, räägib, kuidas asi käib.

Kuidas ideeni jõudsite? Kust tuleneb logo disain?

Kunagi sügisel tegime aju-rünnakut [idee autorid 11.b klassi õpilane Tristan Timmermann & 12.e klassi õpilane Eduard Kuus -toim.] ja tulime koolipusa loomise mõttele. Logo disain tuleneb ideest kujutada Hugo Treffnerit generatiivse arvutigraafika abil koolipusa selja peal. Mõt-

lesime alguses üldse koolimaja kujutada aga selle mõtte matsime maha, kuna me ei leidnud selleks huvitavat lahendust.

Miks pused?

Kellele ei meeldi pused?

Millest värvivalik?

Värvivalik tuleneb meie tekli sinisest ja sarnaneb ka Eesti lipusinisega. Juhtkond soovis, et pakuksime ainult ühte värvi pusa, sest see toob kooli rohkem kokku ja kooliga kuhugi väljasõitudele minnes paistame silma.

Kui palju pused kokku osteti? Mis klassidele see peale läks?

Koolipused osteti kokku veidi alla meie ootuste. Kõige enam läksid pused peale vilistlastele, õpilaste seas näitas kõige suuremat huvi üles 11.b klass.

Kas plaanite Treffneri logoga veel *merchandise*'i disainida?

Me juba vaikselt töötame selle nimel, et koolile veel oma *merchandise*'i luua. Kui tuleb uut *merch*'i, siis on oodata ka uut disaini ja ka teist värvivalikut.

Pildil Ida Tuule Jõgi (12.b) ja Neo Naatan Alakivi (12.e) koolipusades

SURMTÕSINE EESTI AVANGARDIST RICHARD TOHTLA

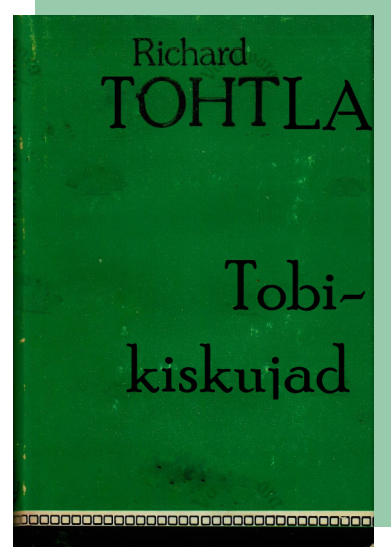
JONATHAN DARVISH-KOJORI

Paar nädalat tagasi uudistasin linnaraamatukogu eesti kirjanike riulit, et juunikuu Miilangusse arvustamiseks mõnda vähem tuntud, aga humoorikat teost leida. Raamatuid lehitsedes avastasin sealt enda jaoks ühe uue põneva nime: Richard Tohtla. Lugejateenindajalt järele pärinud, mis masti kirjanikuga küll tegemist võiks olla, sain vastuseks nõutu ja üllatunud näo. Kiire googeldamine ei andnud samuti mingit tulemust: sellise nimega meest internetiavarustes lihtsalt ei leidu. Teenindaja oletuse, et tegemist on vähe tuntud varjunimega, kummutas raamatu lõpus leiduv Johannes Semperi 13-leheküljeline järelsõna, milles oli muu hulgas kirjeldatud autori elulugu. 1903. aastal sündinud ja Võrumaalt pärit Tohtla kirjanduslik teekond olevat alguse saanud 1920ndatel, mil ta oli avaldanud esimesed luulekatsetused. Niisiis oli parata-

matu järelendus: internetis pole, aga paberil on. Otsustasin Tohtla „Tobikiskujad“ koju laenu-tada – kasvõi Semperi järelsõna pärast, kui ka muu midagi väärt pole.

Oma üllatuseks avastasin, et Tohtla oli enda ajast aastakümnete võrra ees. Kolme ossa jaotatud raamatus on kirjaniku sise-mine areng ja teisenemine hämmastav. Võib öelda, et Tohtla alustas modernismist, jätkas postmodernismiga ning lõpetas uus-sürrealismiga, kirjandus-vooluga, mis pole veel sündinud, ja sõnastas isegi selle manifesti „Oli millest jagunenud kala uisutama“. Seda soovitan lugeda ka neil, kes kogu Tohtla teost ette võtta ei malda: teile avaneb äärmiselt isenäoline maailma ja keele tunnetamise viis, mis avardab tõenäoliselt igaühe ettekujutust sõnakunsti võimalustest.

Esimene osa, mis kannab eelkõige mässajalikku vaimsust, tegeleb inimese eksistentsiaalsete probleemidega, kirjeldades

„Tobikiskujate“ avangardistlik esikaas

üldjuhul haritud kõrgkihti kuuluvate inimeste vahelisi vestlusi. Siin ekshibeerib Tohtla oma eruditsiooni, viidates loendamatutele kirjanikele, filosoofidele jt vaimutege-lastele. Üldiselt kesken-duvad arutlused tõe ja inimese arvamuseliste suhtelisusele, realiteedi tabamatussele.

Tohtla teise jao puhul on hämmastav see, et hoolimata läbivast surmtõsistusest, millega ta kirjeldab suvalisi argielulisi seiku, jõuab ta paiguti kaudse täiusehetkedeni, erinevate peatükkide ja mõttelõikude sünteesini, ühendades seosetuna näi-

vad stseenid ja mõtisklused peaaegu psühhoteraapilisel moel. Näiteks kannab südasuvel jäätiseputka ees seisev ja isalt raha lunuv tüdruk imeelikul moel Tohtla jaoks metafüüsilisi ideid, mida ta seletab lahti joonealustes märkustes, mis kohati mõjuvad oma korduvates mõttekukerpallides lausa hullumeelselt.

Kolmandast jaost ei saanud ma midagi aru. Tohtla

on järjestanud sõnu suvalises järjekorras nii sisuliselt kui vormiliselt. Katkestasin lugemise pärast kolme-nelja esimest lehekülge, sest tundsin, et kirjanik ei suuda enda mõtteid enam edastada.

Üldmulje oli siiski positiivne. Eriti põnev on – kordan! – romaani lõpus esitatud manifest, mis eelneb Semperi põhjalikule järelsõnale. Igatahes on tegemist eesti avangardis-

mi eredaima näitega, mida soovitan kõigil kirjandushuvilistel vähemasti natuke lehitseda. Linna raamatukogus on saadaval kolm eksemplari „Tobikuskujaid“, lisaks on mõni eksemplar saadaval ka Rahvusraamatukogus, kui peaksite Tallinnasse sattuma. Võib-olla jõuab Tohtla peagi ka kooli raamatukokku – igal juhul kaovatsen selle tarvis ettepaneku teha.

Miilangu toimetus õnnitleb treffneriste Mattias Timm Rasti (11.a) ja Grete Paati (12.b), kes tegid saates „Rakett 69“ kõrge lennu, saavutades vastavalt 1. ja 2. koha! Nende edulugu on märgiline ka sellepoolest, et varasemalt pole kaks treffneristi korraga finaali pääsenud. On põhjust olla uhked!

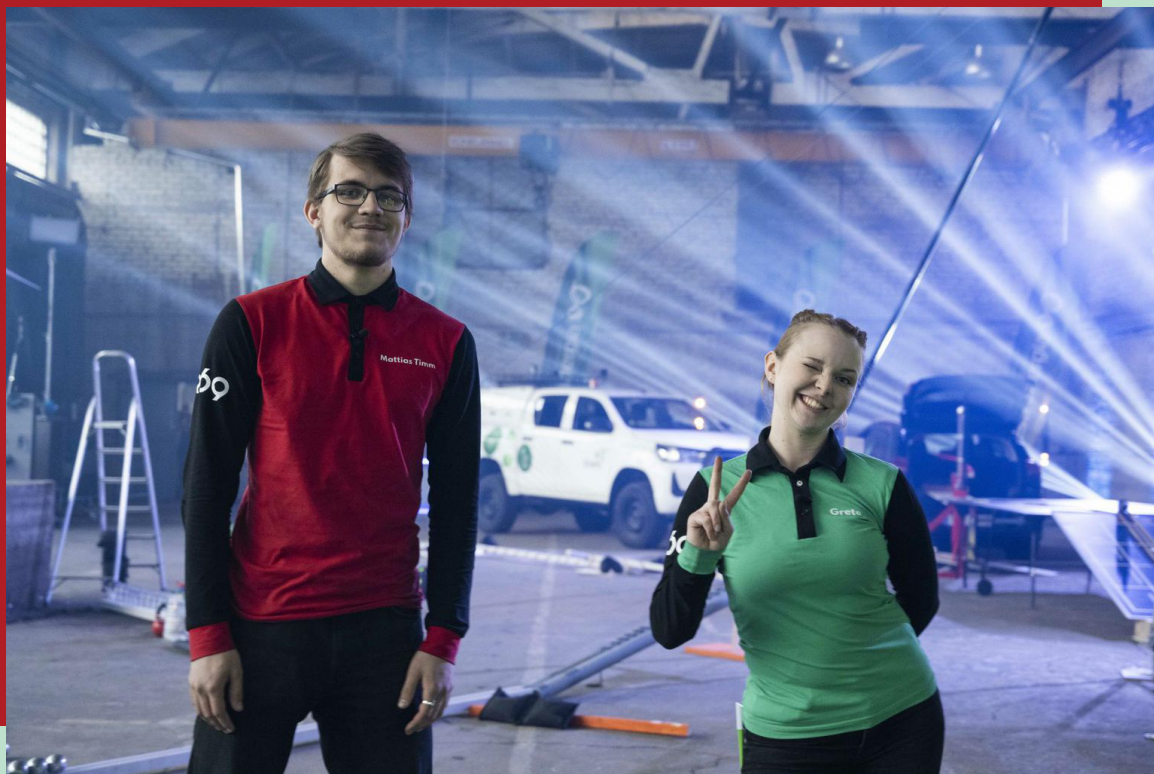

Foto: Patrik Tamm (ERR)

KUULUJUTTUDEL ON TÕSI TAGA: EESTIKEELSEST KOOLILEHEST PEAB SUU PUHTAKS PÜHKIMA

MARTA NÄRIPÄ

Esmaspäeval, 29. novembril toimunud koolilehe koosolekul võeti ühehäälselt vastu otsus hakata Miilangut avaldama aastast 2022 inglise keeles. Kuna otsus toob endaga kaasa traditsioonidest lahti ütlemist, oleks kasulik lahata otsust kujundanud aspekte.

Hiljuti on Treffneri peal salamisi hakanud levima jutud koolilehe üüratust suunamuutusest. Tuleval aastal kavatsetakse lõpetada Miilangu eesti keeles avaldamine. Seda teemat ei ole julgetud veel avalikult arutlusele võtta, sest kõik on siiani lootnud, et kuulujutul pole siiski tõepõhja all. Tegelikuses on idee pea igal koolilehe koosolekul esile kerkinud ning just positiivses valguses.

Kirsiks tordil, mis osutus idee elluviimise viimaseks tõukeks, oli eelmise lehe ebaõnnestumine. Nimelt leidis Miilangu 2021. aasta sügiseses numbris ebaharilikult palju poolitusvigu. Selle asemel, et kirjutada distantstõppe kraesse laiduväärt mõju õpilaste õigekirja oskamatusele, leiti probleemi juured üles

mujalt. Küljendusmeeskond teatas, et inglise keele struktuurile üles ehitatud programm, millega lehte kujundatakse, ei soodusta eesti keele kasutamist. Kuna eesti keelele sobivat programmi pole loodud, tuleks poolitusvigade vältimiseks hakata kirjutama inglise keeles.

Lisaks on suureks eesti keele väljavahetamise motivaatoriks looduse säästmise efekt. Inglisekeelsed sõnad on võrreldes eesti keelsetega lühemad ning samuti oleks võimalik kasutada kordades rohkem lühendeid. Tulemusena saaks lehes oleva informatsiooni hulk jääda samaks, kuid tekst ise lüheneks drastiliselt. Arvutuste kohaselt jääks igas keskmise pikkusega lehes ligikaudu viis lehekülge kasutamata.

Tegelikult on inglise keele üleminek alles esimene faas. Lehe meeskond kutsub koolipere üles hiina keelt õppima, sest hiina keeles kirjutades oleks võimalik veel rohkem paberit säästa. Hiina keeles saab edastada üheainsa sümboli abil lausa mitu sõna. Lä-

hjal tehakse hiina keele õppimine eesti gümnaasiumides kohustuslikuks, kuna kliimakava peab seda hädavajalikuks süsinikdioksiidi tekke vähendamiseks.

Kogu riigis otsivad koolid paaniliselt hiina keelt kõnelevaid õpetajaid, kuid Treffnerisse on õige inimene juba teel, seda sõna otseses mõttes: Qing Yuan Longwei asus jalgsi Hongkongist Treffnerisse samuma novembri keskpaigas, loobudes igasugustest transpordivõimlustest.

Seega treffneristid, valmistage end vaimselt ette hiina keeles õppimiseks, alates füüsilisest kuni kirjanduseni välja. Praegustele kümnendikele tehakse suure tõenäosusega kohustuslikuks ka hiina keele lõpueksam. Senikaua, kuni Qing Yuan Longwei pole saabunud, rõõmustagem ingliskeelsete Miilangute üle. Ehk pakub eesti keele armastajatele lohutust fakt, et tulevased loominguveerud jäävad siiski aktsepteerima ka eestikeelseid kirjutisi.

KOORT ON KA VAJA

JONATHAN DARVISH-KOJORI

Üks kuulsamaid vene filmirežissööre Andrei Tarkovski on väitnud, et kui poleks kunsti, jääks osal inimestel teatavad vaimsed kõrgused saavutamata ning nad tunneksid end rahuldumatult. Mina tajun ühiskonnas selle poolest mõningat mandumist. Tarkovskilikku küll esineb, aga harva. Pigem on nõnda, nagu on väitnud õpetaja Aare Ristikivi: orienteerutakse keskmisele maitsele. Esiplaanil on pop-kultuur, mitte kunstikõrguste püüdlemine, Ikarose kombel päikese poole ihalemine (ja vahetevahel seejuures kõrvetada saamine). Olen äratundmisrõõmuga lugenud Johannes Semperi esseesid 1910ndatest ja 1920ndatest, kus ta kutsub üles kunsti aristokratismi ja individualismi säilitamisele, et mitte lihtsa populariseerimise, enamiku maitseenõudmise teed minna. Sarnane oli Noor-Eesti juhtlause „Produkt-sioon reproduktsiooni asemele, loovus popularisatsiooni asemele”. Küllap peegeldavad Semperi üleskutsed tema võimetust peatada tormiliselt arenenud ühiskondlikke

protsesse, millest on nüüdisajaks uus, n-ö keskklassimudel sündinud. Küll on ka mitmed teised Semperi saja aasta tagused mõtted igati päevakajalised, näiteks üldise kiire elutempo ja vastavate kirjanduslike žanrite eelistamise vahel seose märkamine („Romaani pikatoimeline areng poleks kuidagi sobinud aja kärsitu tempoga”, 1926, Looming).

Orienteerutakse keskmisele maitsele. Esiplaanil on pop-kultuur, mitte kunstikõrguste püüdlemine, Ikarose kombel päikese poole ihalemine (ja vahetevahel seejuures kõrvetada saamine).

Tänapäevalgi nõutakse rohkem novelle, lühivorme, millest võib järeldada, et ka meie ajal ollakse rahutud: soovitakse tihedat ja sisukat teksti, kiiret, aga intensiivset lugemiskogemust.

Rahuldutakse keskpärasusega, sest pole ise-

enesest vajadust (või pole see enam nii ihaldusväärne) ennast tagant piitutada. Mugav elu on mõneti vaimuelu õnnetuseks. Teinekord kõlab meedias küsimus „Kus on uued Arvo Pärdid, Gustav Ernesaksad, Tammsaared, Tuglased...?” Aga ehk ei olegi praegu aeg selleks sobiv; ehk pole sellisel kujul vaimueliiti ühiskonnale tarvis. Oma tähelepanu suunatakse mujale, potentsiaalsed Alverid-Underid-Haavad/Gailitid-Suitsud-Krossid ei pruugi kunsti juurde üldse jõuda.

On siiski igati võimalik, et meie noorte kirjanike värskete teoste seas leidub mõni, mille on kirjutanud nüüdisaja Tammsaare. Seda pole lihtsalt märgata osatud.

Nii et – märgakem! Ja lugegem! Võib-olla avastame veel mõne surematu autori. Ja siis kirjutagem, kui leiame selleks hoogu. Ehk oled Sina, kallid lugeja, tänapäeva Tammsaare või Alver?

Ja kui ei ole, pole ka midagi katki. Lugeda ja end harida on ikka vahva.

ELU TIKSUVA AJAPOMMI SAATEL

„tick, tick... BOOM!”

ANETTE AMA
ANNMARI MERISTE

Kindlasti kõik me oleme tundnud, kuidas aeg liiga kiiresti tiksus ja meie elu peatusteta edasi liigub. Justkui nähtamatu kell kummitab meid igal pool oma tiksumisega. „Nii, sa tead, et olen hiljuti kuulnud seda heli. Kõikjal, kuhu ma lähen, tikk, tikk, tikk. Nagu ajapomm mingis maitsetus B-kategooria filmis või laupäevahommikus multifilmis. Süütenöör on süüdatud. Kell loeb sekundeid ning leek tuleb aina lähemale, kui korraga...” väljendab sarnaseid tundeid noor ajahädas muusik Jonathan Larson filmis „Tick, tick... BOOM!”.

„Tick, tick... BOOM!” on Ameerika biograafiline muusikaline draamafilm, mis jõudis Netflixi vaatajate ette 2021. aasta lõpus. Film jutustab USA helilooja, laulu- ja näitekirjaniku Jonathan Larsoni lühikese karjääri alguspäevadest. Alustekstina on kasutatud Larsoni enda samanimelist muu-

sikali, mitmeid lõpetamata muusikale ja mustandeid ning ka lähedaste mälestusi. Kuid kes siis oli see noodiseadja, kes revolutsioneeris USA muusikateatri ja kellest see Netflix'i film räägib?

Jonathan Larsonil oli juba väikesest peale muusikaga väga lähedane suhe. Tema elu ja muusika suured mõjutajad olid näiteks Elton John, Billy Joel, kuid ka tulevane sõber ja hiljuti meie seast lahkunud muusikateatri suurtäht Stephen Sondheim (lüürika muusikalis „West Side Story”, sõnad ja muusika muusikalis „Sweeney Todd: Fleet Streeti põrgulik pardur” jpm). Larson õppis nooruspõlves mängima mitmeid pille, laulis kooris ja ka näitles üsnagi aktiivselt näiteringides. Oma imelise näitlemisoskusega sai ta ka stipendiumi Adelphi ülikoolis, kus hakkas oma esimesi muusikapalasisid kirjutama.

Peale ülikooli kolis noor näitekirjanik Manhattani väikesesse ja üsna halbade

tingimustega korterisse, et olla lähemale USA muusikateatri maailma südamele – Broadwayle. Seal korteris hakkas Larson kirjutama oma kuulsamaid muusikale, kuid sellega ta raha kahjuks veel ei teeninud. Kirjutamise kõrval töötas ta hoopis kohalikus SoHo söögikohas Moondance, mis on kindlasti paljudele tuntud 2002. aasta „Ämblikmees” filmist või hoopis USA sarjast „Sõbrad”. Sealt leidis Larson ka oma lähedase sõbra ja oma tulevase muusikali „Rent” peaosatäitja Jesse L. Martini.

Kui Larson oli lähenemas oma 30. eluaastale, tundis ta ootamatult, et ei ole jõudnud piisavalt ära teha. Tal ei olnud ühtegi edukat muusikateost, kõõgilauale kuhjusid järjest üüri- ja elektriarved. Isegi kogu oma aja pühendatud energia rokk-muusikali „Superbia” kirjutamisest ei tulnud esialgu midagi välja, sest Larsoni loominguine protsess oli takerdunud. Kuigi sellest George Orwelli teosest „1984”

Vasakul Jonathan Larson, paremal Andrew Garfield Jonathan Larsonina filmis „Tick, tick... BOOM!“

Foto: <https://sti.latestly.com/wp-content/uploads/2021/11/merged-2.jpg>

inspireeritud muusikalist ei saanud järgmist USA parimat muusikali, inspireeris publiku ja ka helilooja Stephen Sondheimi toetus Larsonit jätkama ning sündis ka tema kaks kõige populaarsemat muusikali – „Tick, tick... BOOM!” ja „Rent”.

Larsoni geniaalsus seisnes muusikateatri maailmas mitte kunagi varem nähtud teemades ja erinevatest rassidest inimeste kaasamis.

1991. aastal valminud teos oli autobiograafiline „romkimonoloog” pealkirjaga „30/90”, mis hiljem nimetati ümber „Boho Days” ja lõpuks sai pealkirjaks

„Tick, tick... BOOM!” See oli algselt kirjutatud ainult Larsonile koos klaveri- ja rokkbändiga esitamiseks, ajendades tema tagasilükkamistunnet, mille põhjustas „Superbia” pettumus, kuid hiljem muudeti see 3-osatäitjaliseks muusikaliks.

Revolutsioneeriv rokkmuusikal „Rent” räägib aga vaesuses vaevlevatest noortest, kes võitlevad ellujäämise nimel Manhattani boheemlaslikus Alphabet City's HIVi ja AIDSi varjus. Muusikal on inspireeritud itaalia helilooja Giacomo Puccini 1896. aasta ooperist „La Bohème”. Larsoni geniaalsus seisnes muusikateatri maailmas mitte kunagi varem nähtud teemades ja erinevatest rassidest inimeste kaasa-

mises. Ta kirjutas kõigis teostes väga inimlikke teemasid ja tegelasi, seega vaesus, gentrifikatsioon, LGBT+ inimeste õigused, sõltuvused ja AIDSi kriis olid „Rendile” justkui loodud. See kasvas Larsoni ja ka USA muusikateatri maailmas üheks kõige mõjuvamaks muusikaliks, inspireerides miljoneid.

Kuid kahjuks Larson inimeste tagasisidet ei kuulnud, sest tema aeg tiksus „Rendi” avaõhtul täis. Päevad enne kui „Rent” oma off-Broadway esilinastuse tegi, hakkas Larson tundma rinnas ootamatut valu. Otsinud meditsiinilist abi, sai Larson diagnoosiks gripi, kuid ta tundis, et midagi on ikkagi valesti ning 25. jaanuaril 1996. aasta hom-

mikul ta suri. Valesti diagnoositud Larsonil oli hoopis aordi dissektsioon, mille varajane avastus oleks mehe elu päästnud. Kuigi Larson suri 35-aastaselt, elavad tema südant soojendavad sõnumid muusikalides ja pere ning sõprade poolt loodud kunstiinimeste loometöö rahalises toetuses Jonathan Larson Performing Arts Foundation'is edasi.

2021. aasta film „Tick, tick... BOOM!” on Lin-Manuel Miranda esimene täispikk režissööridebüüt, kuid ta on varasemalt kindlasti paljudele silma paistnud muusikaliga „Hamilton: Ameerika muusikal”. Jonathan Larsoniga on Mirandal isiklik side, mistõttu oli ta ka koheselt nõus selle projekti ette võtma. Nimelt oli Larsoni muusikalid „Tick, tick... BOOM!” ja „Rent” Mirandale suureks inspiratsiooniks ja tõukeks hakata näitekirjanikuks. Ka karjääri algus oli meestel sarnane – ebakindlus tuleviku ees, läbikukkumised, aina kaduv aeg, aga ka soov teha midagi omanäolist ja raudne tahe oma unistusi täide viia. „Kui nad (Netflix) lubavad mul teha vaid ühe, siis see on see üks,” sõnas Miranda filmi

esilinastusel.

Film „Tick, tick... BOOM!” on aus ja reaalne, käsitledes teemasid nagu võidujooks ajaga, läbikukkumine, eneses kahtlemine, pingutamine ilma tulemuseta ning hirm tuleviku ees. Selle kõigega käsikäes käib aga ka rõõm, sõprus, armastus, kunst ja muusika. See seob elulise loo koos suurepärase muusikaliste etteastete, koreograafia ja näitlejatööga ühtseks tervikuks. See on muusikal, mis paneb ühel hetkel kaasa laulma ja jala tatsuma, teisel hetkel pisarat poetama. Tõeline emotsioonide karussell. Ennekõike on aga „Tick, tick...BOOM!” elu tähistamine.

Muusikalist rääkides ei saa üle ega ümber Andrew Garfieldi kiitmisest. On üsna tõenäoline, et pärast selle filmi vaatamist tõuseb ta Teie Spotifys kuus enim kuulatud artistide hulka. Üllataval kombel polnud aga Jonathan Larsoni kehastanud 38-aastane Andrew Garfield (tuntud filmist „Imeline Ämblikmees”) tegelikult kunagi varem laulmisega tegelenud. Tal õnnestus Larsoni roll saada tänu oma massöörist sõbrale Greg Mielele, kes valetas

režissöör Mirandale massaaži käigus, et Garfield oskab väga hästi laulda. Ja õigesti tegi, et valetas. Garfield õppis aastaga laulmise selgeks ja andis

***See on muusikal,
mis paneb ühel
hetkel kaasa
laulma ja jala
tatsuma, teisel
hetkel pisarat
poetama. Tõeline
emotsioonide
karussell.
Ennekõike on aga
„Tick, tick...
BOOM!” elu
tähistamine.***

Larsoni rollis suurepärase etteaste. Selle eest võitis ta Kuldse Gloobuse auhinna parima meespeaosatäitja muusikali kategoorias. Samuti oli ta nomineeritud parima meespeaosatäitja Oscarile.

Seega saab Larsoni elust nii mõndagi õppida – kuidas ajaga toime tulla, kuidas oma unistusi järgida ja et kunagi ei tohi alla anda. Režissöör Miranda on filmi kohta öelnud: „Ma loodan, et see film mõjub noortele kunstnikele kui sõnum klaaspudelis: „see saab olema raskem, kui te arvate ja kõike seda väärt, kui te armastate seda, mida te teete...”

COMEDY „ „ TREFFFOONIA

VOL 1

Treffneri koomikute eredamad killud 2022

Õpilased mängivad mängu, kus üks kukutab paberraha ja teine peab selle kinni püüdma. Õpilane ja Age Salo:
Õ: „See on psühholoogiline eksperiment reaktsioonikiiruse peale.”
A.S: „No kümnese peale sa küll mingit reaktsiooni ei saa.”

Indrek Pajur: „Küll on kena kelguga üle Poola liugu lasta.”

Toomas Jürgenstein: „Eelviimane pink, ma saadan teid lund rookima!”

Indrek Pajur jõulude-eelsel ajal: „Nonii, nagu klassikud on öelnud, siis „Ho-ho-ho!” ja hakkame pihta selle asjaga.”

Eve Paap: „Olge ustavad kollektiivile, aga järgige suurt juhti!”

Ave Külter: „Meestega ongi see värk, et teevad kõike täpselt vastupidi, mitte nii, nagu neile ütled. Isegi kui teavad, et nii pole õige.”

Ott Maidre: „Vesi on tulnukas!”

Toomas Jürgenstein: „Väike orgia on okei!”

Indrek Pajur, kui õpilane puterdab: „Me ei pea takerduma nagu mingi nõukogude tank Soome lumehanges.”

Toomas Jürgenstein, kui küsib, millised õpilased on kohal ning kes puudub:

T.J: „Anita?”

Õ: „Puudub.”

T.J: „Vaata, kus kaabakas!”

PAULINE ÖÖPIK:

„Esimese koroonalaine ajal mõistsin, kui suur humanitaar ma tegelikult olen.”

SIRELI SILDNIK

12.b klassis õppiv Pauline tegeleb vabal ajal moekunsti ja käsitööga. Esimese hooga ütleb ta enda kohta, et on hakkaja neiu. Siiski parandab ta end ja ütleb: „Tegelikult mitte. Ütleks, et loominguline hoopiski. Kunst ja kultuur on minu jaoks toredad ning igati teretulnud.“

Miks ikkagi reaalsuund?

See on hea küsimus. Olin üheksanda klassi lõpuni kindel, et tahan just reaalsuunda õppima minna. Kinnitasin endale, et mulle meeldivad keemia, füüsika, matemaatika ja nii edasi. Meeldimine tuli ilmselt sellest, et sain nendes ainetes päris hästi hakkama. Imekombel sain Treffneri reaalsuunda kassisse, kuid esimese koroonalaine ajal mõistsin, kui suur humanitaar ma tegelikult olen. See aga ei tähenda, et mulle reaallained enam ei meeldiks.

Nii et kui peaksid ütlema praegu, mis su lemmik-tund on, siis oleks see...?

Praegu oleks see kirjandus.

Millega tegeled vabal ajal?

Käsitöö ja moeloomega: kudumine, heegeldamine, disainimine ja õmblemine. Püüan parajasti oma kolmandat kollektsiooni kokku ajada. Lisaks olen teisest klassist alates tegelenud tantsimisega, mis on aga teisejärguline hobi.

Kuidas sattusid moega tegelema?

Oli esimene koroonalaine ning kodus oli suhteliselt

igav. Mul istus õmblusmasin toa nurgas ja ühel hetkel otsustasin proovida sellega midagi õmmelda.

Mis oli esimene asi, mille sa endale õmblesid?

Ma arvan, et need olid mu ruudulised traksipüksid – esimene projekt, kus ostsin endale kanga ja tegin ise lõike. Nii saidki vanadest pükstest uued.

Kas teed ise oma lõiked?

Eks ma proovin, aga praegu on see osa mul päris nigel. Üritan silma järgi teha, ehkki ma pole eriti hea joonistaja, vastupidiselt oma vennaga, kes ise ka disainib ja õmbleb. Tema on üks inimestest, tänu kellele jõudsin moemaailma. Näitan talle alati enda paberile joonistatud disaine, kuid tihtilugu pole mu joonistused arusaadavad. Seega õmblen oma joonistusel kavandatu valmis ja alles siis saab vend aru, mida ma mõelnud olen. Naljavihuks meeldib talle sageli öelda, et peaksin joonistamist õppima. Seega kokkuvõttes ei armasta ma lõigete tegemist.

Kas su vend on õppinud disainer?

Ei, ta läks tegelikult ma-

jandust õppima, kuid kuna meile mõlemale meeldib disainimine, siis püüame midagi pereäri laadset teha. Oleme juba ühe kollektsiooni koos välja andnud. Tegemist oli eelmisel kevadel toimunud noorte disainikonkursiga. Sain oma venna nõusse ning töötasin umbes kuu aega kollektsiooni kallal. Sel ajal oli ka kaugõpe, mis jäi tol hetkel muidugi natuke unarusse. Kiiruga tehtud kollektsiooni nimeks sai „Seasons” ehk „Aastaajad”.

Kuidas konkursil läks?

Esikolmiku hulka me ei pääsenud, mis on tagantjärele mõeldes arusaadav. Kollektsioon ei tulnud nii terviklik, kui ma oleks soovinud. Julgeksin avalikult näidata oma kollektsioonist ainult poolt. Teine pool ei kuulu sellesse kollektsiooni ebahütluse tõttu.

Mis vahe on moelava riidel ja tavariietusel? Millist teed sina ise?

Moelaval on nii-öelda *high-fashion*, mis kujutab rohkem vahutordikleite, mida niisama ei kannaks. Ise üritan teha tavariideid kerge särtsuga, et need ei oleks lihtsalt T-särk ja püksid.

PERSOON

Kas oled endale või oma lähedastele niisama ka õmmelnud?

Jah, olen. Isegi praegu kannan vesti, mis on pärit mu eelmisest kollektsioonist. Oma perele ja endale õmblen tihti riideid. Isegi selliseid, mida oma moekollektsiooni ei paneks, aga arvan, et oleks ikkagi lahe teha. Samas olen enda tehtud riideid ka müünud, näiteks ostis minu sõbranna kleidi ühest mu kollektsioonist. Nii et mul on juba üks ost kirjas.

Oled kuskil oma kollektsioonidega osalenud?

Kusjuures pole veel jõudnud. Alustasin alles eelmisel aastal niimoodi suuremalt, kuid oma klassiõega tegime kooli uurimis- ja praktiliseks tööks moekollektsiooni. Teemaks olid putukad ja värviraamat ehk värvitud komplekt ja must-valge komplekt, mida saab nii öelda värvida.

Kuidas Sa sellega rahule jäid?

Video ja kollektsiooni kontseptsioon olid üsnagi õnnestunud, aga ise näen ikkagi tohutult palju vigu.

Kust ammutad inspiratsiooni?

Igalt poolt. Üritan kasutada taaskasutatud materjale, seega see kangas, mis mul parasjagu käes on, ütleb ära,

mis piiridesse jään või mida ma sellest teha saaksin. Muidugi tuleb inspiratsioon ka keskkonnast, kus viibin.

Kas näed ennast tulevikuski moega tegelemas?

Praegu näen küll. Tahangi nüüd edasi vaadata kunstikoole, mis võimaldavad õppida moe või disainiga seotud erialal. Loodan, et tulevikus on mul oma disainiäri. Selles mõttes on mu unistused suured nii suured, et see hirmutab ennastki pisut.

Mis materjali õmblemisel kasutad?

Kõike, mida kätte saan, aga pigem taaskasutatud materjale. Näiteks käin kaltsukatest vanu riideid ostmas. Üks põhikooli õpetaja soovitas mul isegi mööblipoodi minna ja sealt diivanikanga näidiseid küsida. Läksingi ja küsisin. Sain kahest Tartu mööblipoest peaaegu kaheksa kasti kangast, mis mul nüüd kodus kuskil on.

Mainisid taaskasutust – kas Su soov on kasutada oma komplektide loomisel ainult taaskasutatud materjale?

Jah, sest minu jaoks pole ükski materjal, ükskõik kui väike või suur see on, mõttetu. Taaskasutuse juures on hea, et ükski disain ei tule täpselt sama: kõigel oleks oma nägu ja tegu.

Kuidas jaotad aega kooli ja hobide vahel?

Viimasel ajal on see suhteliselt keeruline olnud. Auisalt öeldes pole ma õmblemisega tegeleda jõudnudki, sest kool võtab palju aega. Keskendun rohkem õppimisele, kuid kui õmblemishoog tuleb, siis veedan mõnusad seitse tundi ikka õmblusmasina taga.

Kas õmbled hea meelega pigem suuremaid või väiksemaid asju?

Mulle meeldivad suured projektid, olgu need siis komplektid või kollektsioonid.

Kuidas hoiad end motiveerituna?

Kas see on vastus, kui ma ütlen, et ei hoiagi? Tegelikult aitab mul negatiivseid mõtteid eemal hoida õmblemine, koomine või heegeldamine. Praegu olen proovinud ka rohkem lugeda, nii et see võib niisamuti aidata. Lisaks sellele olen avastanud, et kui ma asja käsile võtan, siis ka jõuan. Alustan ühega, siis teen juba järgmist, ja enne kui aru saan, ongi motivatsioon olemas. Samas kui kohe üldse pole motivatsiooni midagi teha, siis lihtsalt magan. See tõesti aitab – magamine on kõige lahendus. Võib kõlada nagu kliše, aga päriselt. Koolist koju tulles pooleteisetunnine uinak või teine lahendus – Red Bull. Neist kahest variandist on parem uinak.

Kuidas Treffneris käies magada saab?

Kusjuures saab. Olen avastanud, et selleks peab teatud piirini ükskõik olema. Tuleb endale teadvustada, et kõiges ei saa olla ideaalne. Kõige lihtsam on alguses mõista, mis on see, mida kõige

rohkem teha meeldib. See ei tähenda, et nüüd tuleb võtta üks aine ja kõigel muul kukkuda lasta, vaid lihtsalt mitte üle pingutada.

Eks ma üritan ise ka õppida positiivsetele hinnetele, ent samas on mulle olulisemad teadmised, mis ma saan. Kui saangi kolme, õpin sellest ikka midagi uut.

Kas Sa kardad ebaõnnestumisi?

Pigem mitte. See on isegi päris lõbus. Kui lähebki valesti, teen järgmisel korral uuesti. Vahel, kui seda järgmist korda ei tule, proovin midagi uut. Olemas on kahte tüüpi ebaõnnestumisi: kas lihtsalt ei tulnud seekord välja (näiteks puudus motivatsioon) või ei hoolitudki sellest, mille nimel pingutada.

Kellele Sa rasketes olukordades toetud?

Oma perele. Kassile ka. Perele ja kassile, kuid eelkõige kassile. Perekoonnale, paarile üksikule sõbrale ja

KASSILE. Nüüd te teate, et mul on kass.

Mis teeb Sind õnnelikuks?

Minu kass, sõbrad, perekond, sinine taevas. Üritan leida pisiasjadest head. Isegi õrn päikesekiir mu näol tõstab suunurki ülespoole.

Pauline soovitab:

Raamat

Anthony Burgessi
„Kellavärgiga apelsin“

Supervõime

24. tundi 26. tunni tegemine

Snäkk

Jänksi
piparkoogimaitse
lised kohukesed

Teatritükk

„Paide Teatri
„Lahinguväli“

Sari

„Money Heist“

Laulja

Reket

Riidepoed

Kasutatud rõivaste poed

KAS VEGANLUS TÕESTI TAKISTAB LIHASKASVU?

IRIS TÕNISMAA

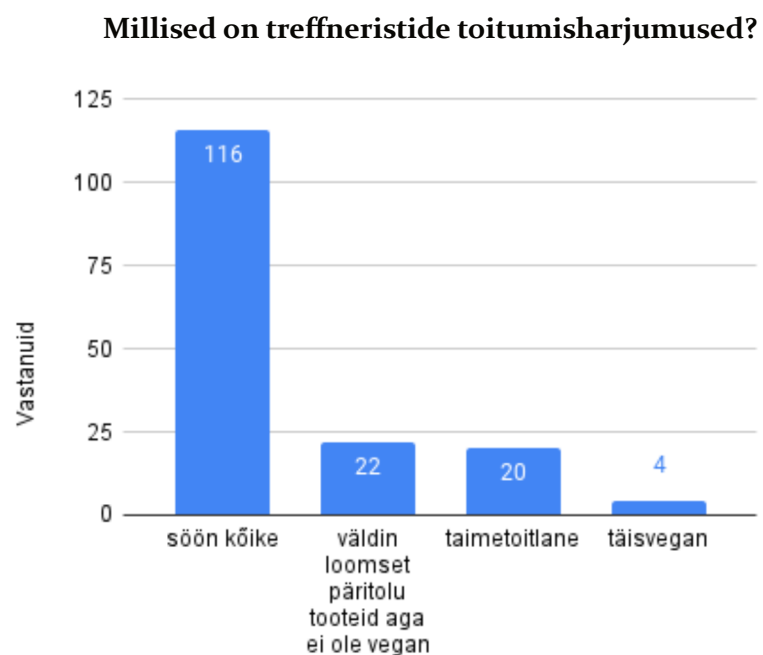
Viimastel aastatel on loomset päritolu tooteid hakatud üha rohkem asendama taimsetega. Turule on tekkinud rahvusvahelised veganketid ja paljud kiirtoidukohad nagu Subway ja McDonalds on menüüsse lisanud valikuid veganitele. Kuidas aga treffneristid veganismi suhtuvad?

Taimetoitluse populaarsus on märgatav ka meie koolis. HTG rebaste grupis läbi viidud küsitluse alusel tuli välja, et pea kolmandik vastanutest on kas taimetoitlased, veganid või väldivad loomset päritolu tooteid. Kusjuures on vastanute hulgas täisveganeid vaid neli. Hoolimata sellest, et taimetoitlased ei moodusta valdavalt enamust, soovib 130 vastanut koolisööklast näha täisveganmenüüd kas koolilõuna valikuna või võimalusena seda eraldi osta.

Valearusaamad

Veganismi põhjusteks toodi väga erinevaid seisukohti. Üks huvitavamaid on: „Ei olegi [vegan või taimetoitlane - toim.], sest sa ei saa *bulk*'ida [lihaseid kasvatada - toim.] kui oled vegan ju. Vaja kreatiini ka sisse saada.”

Sellise väite esitaja esmane mure on see, et toidust ei saada piisavas koguses valke. Säärane valearusaam võib tekkida, kuna inimesed ei tea taimsete valkude allikate kirevast maailmast piisaval

määral. Mõned parimad taimse valgu allikad on tofu, tempeh, seitan, kaunviljad ja pähklid. Näiteks seitanis on 100 grammi kohta 75 grammi valku.¹ Võrdluseks on kana lihas 100 grammi kohta vaid 27 grammi valku.² Lisaks saab neid toiduaineid süües ka hädavajalikke kiudaineid ja vitamiine, nagu näiteks C-vitamiin, mida loomset päritolu toodetes ei esine. Ka B12 vitamiin esineb loomsetes toodetes peamiselt seetõttu, et farmides kasutatakse toidulisandeid.³

Usk ja toidulaud

Üks vastanutest kirjeldas: „Kristliku paastu ajal ei ole lubatud loomseid toiduaineid süüa, seega vahel olen, vahel ei ole.” See vastus näitab hästi, kuidas ka usk võib mõjutada inimeste toidulauda. Mõned näited veel loomsete toitumise mittesöömisest usulistel põhjustel on:

hinduism (ei söö veiseliha);

islam (ei söö sealihaga);

budism (budistid on taime-toitlased);

džainism (taimetoitus, kuid väga soovitatud ve-ganlus).

Muud põhjused taimseks valikuks

Ülejäänud vastanud, kes ei tarbi loomseid tooteid, olid põhjuseks toonud kas loo-made heaolu, oma tervise, planeedi kaitsmise, või kõik need koos. Nimelt 32% inimese tekitatud metaanist atmosfääris tuleneb far-midest, kus peetakse loomi. Metaan on 80 korda tu-gevam kasvuhoonegaas kui süsihappegaas. Vähemalt 25% tänapäevasest kliima-soojenemisest on põhjus-tatud metaani hulga suure-nemisest atmosfääris. Samu-ti on vaja kasvatada farmi-loomadele sööta, mis kasu-tab palju maad, vett ja ener-giat.⁴

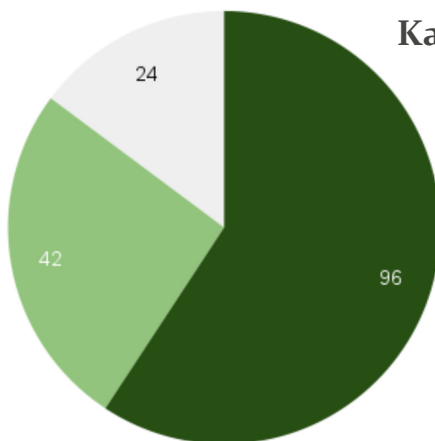
Moraalseid põhjuseid loom-set päritolu toiduainete vältimiseks on erinevaid. Alustades piimakarja näit-est, tuleb esimesena endale meelde tuletada, et lehmad on ju imetajad. Neil ei teki piim lihtsalt niisama udarate-sse. Enne kui lehmalt pii-ma saadakse, tuleb emas-loom viljastada, järgnevad 283 päeva tiinust ja sünnitus. Selleks võetakse esmalt veiselt meessugurakke, mil-lega emased kunstlikult vil-jastatakse. Emasloom kan-nab loodet kogu tiinuse aja, talle ei anta korralikult süüa

ja tal pole tihti piisavalt ruu-mi, et pikaligi heita. Kohe pärast sünnitust võetakse vasikas emalt ära ja isase puhul tapetakse ta peatselt, emane vasikas liitub piimakarjaga. 82 päeva pärast viljastatakse emane taas ja kõik algab ot-sast peale.⁵ Lehm tapetakse, kui ta pole enam võimeline piisavalt piima tootma. Mui-dugi on tingimused öko-farmides ja suurtootmisfar-mides erinevad, kuid ebana-turaalne viljastamisprotsess leiab aset kõikjal.⁶

Kanalates, mille peamised müüdadavad tooted on mu-nad, elab üks kana A4 paberilehe suurusel alal. Kui munast on juba tibu koo-runud, on selle kasu farmile kadunud. Enamikel juhtudel

koorunud tibud tapetakse. Nad kas lastakse elusalt läbi hakklihamasina, visatakse elusalt gaasikambrisse, kus nad lämbuvad, või harve-matel juhtudel söödetakse teistele loomadele.⁷

Levinud arvamus on see, et veganid jäävad nii paljust ilma, sest taimedest saab ju ainult salatit teha. Selle arvamuse lükkavad ümber mitmed maailmakuulsad kokad, kohalikud restoranid ja paljud tootjad. Tänapäeval müüakse igas kaubandus-keskuses lihaasendajaid, ve-ganjäätist, -jogurteid ja mida kõike muud. Paljud inimesed ei ole veel mahti saanud taimetooteid proovida, mis-tõttu reklaamitakse neid kampaaniates, nagu „taimne teisipäev“.

Kas koolilõunal võiks olla täisvegan valik?

- Jah, seda võiks saada eraldi osta, kuna nõudlus on väike
- Jah
- Ei

Allikad:

¹ <https://en.wikipedia.org/wiki/Seitan>

² https://en.wikipedia.org/wiki/Chicken_as_food

³ <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/26024497/>

⁴ <https://www.downtoearth.org.in/factsheet/how-livestock-farming-affects-the-environment-64218>

⁵ <https://www.rspca.org.uk/adviceandwelfare/farm/dairy/farming>

⁶ <https://animalequality.org/issues/dairy/>

⁷ <https://www.animalsaustralia.org/features/reality-meat-chicken-farming-short-painful-lives.php>

Sutt unistab, et Eesti ärikliima oleks rahvusvaheliselt parim: „Mina tahan, et meil oleks siin olemas suured nimed, kellel on mingisugused tegevused kohapeal. Et talendid tahaksid siia tulla ja siin olla. Kõik need on suured asjad — kas need õnnestuvad, näitab aeg.” | Foto: Laura Laaster / MKM

KUIDAS JÕUDA TREFFNERIST (TIPP)POLIITIKASSE?

ANITA ALGUS

Treffnerist on aegade jooksul välja kasvanud mitu poliitikahuvilist. Meile ju meeldib mõelda, ja kui üks hetk liiga palju mõelda, jõutakse mõtetega poliitikani. Mis on aga võti, mille abil poliitikale mõtlemisest päriselt leiba teeniv amet saada? 1986. aasta vilistlane Andres Sutt leiab, et Treffner annab kaasa suurepärase väärtuste kompassi, millega suunda leida. „Poliitikas saan ma võimaluse teha ja võimaluse vastutada. Minu jaoks on oluline, mis on see pärand, mis ma jätan järgmistele põlvkondadele,” räägib ta.

Suhtumine tuli Treffnerist

Sutt veetis kõik oma 11 aastat üldharidust omandades Treffneris. Toomemäel elanuna oli tal võimalik valida ka Härma kooli, ent toona jäi peale poistekooli mainega Treffner. Põhikoolis rühkis tulevane poliitik Väino Hussari käe all usinalt sporti teha spordiklassis: harrastatud sai kergetõustikku, suusatamist, korvpalli ja veidi toksiti ka jalgpalli. „Esimesel Tartu maratonil

osalesin, ma arvan, üheksandas klassis,” meenutab Sutt, et Hussar tegi nendega eriti usinalt suusatrenni. Tegu oli täispikkuses maratoniga. „Terve ikka, kes siis poolikut sõidab?” küsib Sutt naljatledes. Ta lisab, et spordiklassis käimine on teda elus palju edasi aidanud.

Saanud põhikooli spordiklassist kaasa sihikindluse ja südikuse asju suurelt ette võtta, jõudis Sutt Treffneri

keskkooli ossa, kus toona eksisteeris vaid kaks suunda: reaalsuund ning autosuund. Sutt valis teise variandi. Kooliajaloo tundides autosuunda ei mainita, ent Sutt kirjeldab, et see oli ametikooli ja gümnaasiumi vahepealne vorm. „Teine [variant - toim.] oli autoklass ja kuna siis olid sellised praktilised ajad, siis tundus, et sellest võib eluks kasu kasu olla, et lihtsalt said [autosuunas - toim.] Veoautojuhiloal,” tõdeb Sutt, et

tegelikult oli suuremaks erinevuseks võrreldes reaalsuunaga vaid juhilubade aspekt.

Sutt räägib, et autoõpetus oli pigem kõrvaline tegevus ja võttis kõigest üks-kaks tundi nädalas. Siiski meenutab Sutt, et seal saadi ka praktilist töökogemust: „Käisime äkki sellise nimega kohas nagu Tartu autoremonditöökoda. Seal me käisime siis vahepeal tööd ja ka praktikat tegemas.”

„Veautojuhiload on mul olemas, ent veoautoga ei ole tükk aega sõitnud, aga usutavasti saan hakkama,” mui-gab digiminister.

Treffner õpetaski Sutti elus hakkama saama. „Treffnerist võtsin kaasa selle, et alati tuleb lahendust otsida, mitte seda, et tõstad käed püsti ja ütled, et noh ei tulnud välja!” naerab ta. Ta lisab, et tema kõige paremad sõbrad on tema Treffneri klassikaas-lased, kellega tänini suheldakse.

„See oli kindlasti juhus”

Siiski veokijuhi ametini Sutt ei jõudnud. Ülikooli lootis ta algselt minna juurat õppima: „Mul jäi [sissesaamisest - toim.] üks punkt puudu. Ma ei saanud sisse, sest sain kirjandi kolme,” meenutab justkui lõpmatuna näiva ministriportfelliga Sutt.

Tulevasel kosmose-, digi-,

„Treffnerist võt-sin kaasa selle, et alati tuleb lahendust otsida, mitte seda, et tõstad käed püsti ja ütled, et noh ei tulnud välja!”

IT-, ettevõtlus- ja kes teab mis teisi ministrikohustusi täitval ministril jäi alles kaks varianti: kas minna Nõukogude armeesse või proovida saada sisse Tallinna Polüteh-nilisse instituuti (tänapäevane Tal-Tech). Järelkonkursiga sattuski ta õppima ehitus-detailide konstrueerimist. Sinna sisse saamine tema sõnul erilist pingutust ei nõudnud. „Ma arvan, et see oleks olnud väga perspektiivikas, aga juba esimese kursuse alguses sain ikkagi aru, et inseneri minust ei saa,” räägib ta.

Probleemiks polnud tema sõnul mitte reaalsused, vaid hoopis kujutav geomeetria. Seda võib võrrelda joonestamisega. „Meil oli A3 leht ja sinna pidi midagi joonestama. Ma siis enda arust joonistasin täitsa hästi, aga õppejõud tuli ja vaatas, et teate, noormees, see joon on teil küll kõva millimeetri jagu mööda,” vestab Sutt, et tema tormiline ja segane üliõpilaselu jätkus.

Sutt otsustas vahepeal sõjaväes käia, sest sellest tal pääsu polnud ning 1989.

aastal tuli ta Tartusse ma-jandust õppima, kuna see oli erialana tema sõnul popp. Toona oli majandusõpe juba hübriidistumas ning päris nõukamajandust enam ei õpetatudki. Siiski otsisid noored ise materjale juurde ja maksid eraldi makroöko-noomikaloengute eest. „Üli-koolis Sa õpid õppima,” naerab Eesti Panga asepre-sidendiametit pidanud Sutt, et iseseisvat tööd tuli palju teha.

Sutt jõudis Eesti Panka praktikale suhteliselt vara-kult – juba 1990. või 1991. aasta suvel ja viimasel üli-kooliaastal töötaski Sutt täiskohaga pangas ning tegi töö kõrvalt eksameid ja käis loengutes. Kool siiski päris hobi ei olnud: „[Kool - toim.] oli vaja ära lõpetada ja ma arvan, et on oluline suuta oma alustatud asjad ära lõpetada. See distsipli-neerib.”

„Ma arvan, et on oluline suuta oma alustatud asjad ära lõpetada. See distsiplineerib.”

„See, et ma panka sattusin, oli kindlasti juhus. Seal ei olnud mingisugust kindlat plaani, et vot ma tahan just minna Eesti Panka tegema sellist asja,” pajatab ta. Toona veel päris klassikalist puhast keskpanka ei eksisteerinud, sest kasutusel oli veel rubla. Eksisteeris riigipanga Eesti

osakond, mille juurde moodustati hiljem Eesti Pank.

Sutt alustas oma tööd riigipangas selle raamatu-kogus, uuris vahepeal sularahastruktuuri ja jõudis isegi keldrist mündikotte vedada, kui kroonimündid tulid. „Kõige põnevam oli ikkagi kogu rahareform, et seal ma olin 1991. aasta lõpust alates käsi- ja jalgupidi sees ja ma arvan, et see tõenäoliselt on kui mitte kõige suurem asi, siis üks kahest kõige suuremast asjast, mida ma teinud olen,” räägib ta uhkelt.

Poliitikasse!

Poliitikasse ajendas Sutti minema sõprade seltsis riigivõimu üle tehtud kriitika. „Ühel hetkel ma tundsin, et kui tahta midagi muuta, siis pead seda ka tegelikult ise proovima.” Esimese sektori taustaga polnud Sutil tema enda sõnul eriti head ettekujutust, et kuidas kogu poliitiline karjäär välja nägema hakkab, aga tal oli tõsine soov riigile tagasi anda: „Minu jaoks oli ikkagi oluline ka see, et Eesti on andnud mulle nii palju võimalusi enda arenguks ja noh, tänu sellele olen ma midagi siin maailmas kogunud. Siis mulle tunduski, et on õige midagi tagasi anda.”

Suti sõnul klappis kõik aja seisukohast suurepäraselt:

Reformierakonna esimees Kaja Kallas kutsus ta tegevpoliitikasse ja viimase asjana oli vaja abikaasa Siiri ära veenda. „Meil oli muidugi pikem ja põhjalikum arutelu abikaasaga, et kas see ikka üldse on hea mõte ja milleks seda kõike vaja on, midagi head sealt ju ei tule. Et ainult näidatakse näpuga ja sõimataks. Aga siis me saime sõpradega kokku, kes siis olid aktiivselt poliitikas, ja niimoodi veensid nad Siirit, et proovida võib ikka, ja nii ta läkski,” vestab ta.

„Minu jaoks oli ikkagi oluline ka see, et Eesti on andnud mulle nii palju võimalusi enda arenguks ja noh, tänu sellele olen ma midagi siin maailmas kogunud. Siis mulle tunduski, et on õige midagi tagasi anda.”

Poliitika roll on Suti sõnul ühiskonda edasi viia. „See [poliitika – toim.] annab võimaluse teha ja võimaluse vastutada. Ja mis minu jaoks on oluline, on see, et mis on see pärand, mis vahetan järgmistele põlvkondadele.”

Paljude jaoks poliitikamaailma tipuna defineeritavast peaministri- või presidenditoolist Sutt ära ei ütleks,

kuid sinna ei tõtta: „Ütleme nii, et poliitikavaldkonnas toimetavate inimeste hulgas on üsna vähe neid, kes [peaministri- või presidenditoolile - toim.] „ei” ütlevad. Aga selleks peab olema õige aeg ja õige koht. Ma täna enda jaoks neid küsimusi ei ole kuidagi aruteluks seadnud. Ma lihtsalt leian, et mul on siin [majandus- ja kommunikatsiooniministeriumis - toim.] nii palju teha. See portfelli hoiab mul silmad säramas ja sellega ma tegeleengi.”

Unistus loteriivõitudest nagu Skype

Ametliku nimega infotehnoloogia- ja ettevõtlusministri portfelli mahub veel hunnikus tegevusi: ühel päeval on ta kosmoseminister, teisel tegeleb juba väliskaubanduse ja kolmandal postsidega. Mis sellise portfelli juures aga Sutti enim kõnetavad?

„Kui me räägime näiteks tänastest üksisarvikutest, siis need seitse, kellel on otsene ja tugev seos omanike ringis Eestiga. Mina arvan, et ma saan lugeda oma tegemised suuresti või väga-väga edukalt õnnestunuks siis, kui tulemus on üksarvik, millel on Eestiga ennekõike selline seos, et seda konkreetset ideed, millega maailma valutada, oli kõige parem teha Eestis. Need kasutajad ei pea

üldse olema Eestist pärit. Nad võivad olla, aga eesmärk on, et me oleme loonud parima keskkonna. Siis ma saan öelda, et me tegime ägedat asja või õigemini me andsime võimaluse ägedat asja siin teha, et me ei seisnud jalus.”

„Näitena võib tuua Skype'i, mis pani selle palli põhimõtteliselt veerema. Skype oli loteriivõit. Keegi ei teadnud ju, et sellisest tehnoloogiast saab sündida nii suur asi. Aga selleks, et keegi saaks üldse loteriivõidu, peab keegi seda korraldama. Ja ma arvan, et kui me suudame korraldada loterii, kus tuleb palju võitjaid, pileteid, siis on läinud hästi ja väga hea uudis on see, et need piletid ei maksa mitte midagi. Ühesõnaga, kui on võimalik teha suuri asju siis, ma arvan, on äge.”

Millega peaks noorena arvestama, et poliitikasse jõuda?

Suti sõnul tuleks üle vaadata, kui realistlikud ja saavutatavad seatud eesmärgid on. „Kui noor inimene tahab tulla poliitikasse, tahab saada peaministriks, siis ta peab arvestama sellega, et ta peab kõigepealt saama valijate toetuse. Siis peab ta ennast erakonnas üles töötama. Konkurents igal pool tippu saada on väga tihe ja lõppeks peab see erakond selleks, et kui see

„Selleks, et keegi saaks üldse Loteriivõidu, peab keegi seda korraldama. Ja ma arvan, et kui me suudame korraldada Loterii, kus tuleb palju võitjaid, pileteid, siis on läinud hästi.“

inimene on saanud ütlemis erakonna juhiks, peab erakond omakorda võitma valimised ja moodustama valitsuse. See on niisugune pikk redel. Ma ei ütle, et see on võimatu, aga see on niisugune tõsine ettevõtmine. Kui keegi tahab selle teekonna ette võtta, siis mina olen kahe käega poolt, et anna minna, proovi, sest proovida tuleb. Ma arvan, et siis saab inimene ka aru, kas see on tema tegelik kutsumus.” Otseselt pole Suti sõnul vaja enne poliitikasse minemist konkreetseid kogemusi. „Mina tahtsin ka alguses õigusteadust õppima minna, aga käisin vaatamas, kas minust võiks saada insener ja siis ma õppisin majandust. Ja nüüd ma olen siin. Ma arvan, et need, mis on minu jaoks õiged valikud või mitte, sõltubki ka konkreetsest ajahetkest. Mulle endale tundub oma kogemusest, et kasulik on teha erinevaid asju. See rikastab, annab kogemusi ja

oskused mõista ja kuulata.

Aga kui südames on nii suur soov kohe poliitikas alustada, siis ma arvan, see väga sobilik. Et selles ei ole midagi valet. Oma kogemusest lihtsalt ütlen, et minul on lihtsam tegutseda, sest ma olen teinud ka teisi asju. Aga on ju inimesi, kes ilma eelneva töökogemusega on poliitikas karjääri teinud. Ma arvan, et oluline on proovimine ja huvi üles näitamine. Lisaks on vaja selles valdkonnas olla väga hea ja lõpuks isegi parim, kui eesmärgiks on jõuda kõrgeima ametikohani.”

„Kasulik on teha erinevaid asju. See rikastab, annab kogemusi ja oskused mõista ja kuulata.“

Meedia jaoks tuleb Suti sõnul paksu nahka kasvatada. „Inimene, kes tuleb poliitikasse, peab arvestama, et tal on 100-protsendiline avalikkuse tähelepanu. Kui see tundub ebamugav, siis tuleb mõelda, kas selleks valmisolek on olemas. Eks see meediasuhtlus on treenitav ja õpitav. Kui kõik on oma peas läbi mõeldud ja selge, siis ei ole tegelikult ühtegi keerulist küsimust. Üks meedianõunik ütles, et et kõige paremini improviseeritud intervjuu on see, milleks on mitu nädalat treenitud,” lõpetab Sutt.

KEVADKONTSERT

Fotod: Heivo Kikkotalo, Siim Oks

Reedel, 13. mail toimus HTG võimlas kevadkontsert, kus kaunil päikeselisel õhtul kosutasid publiku hinge ja südant kooli segakoor Anima ja tantsuansambel Tantsutallad. Järgnev galerii on väike meenutus kontserdil nähtust.

MOOD TREFFNERI POISTE MOODI

HOLGER DAHL

Treffneris pole pikka aega olnud ühtset koolivormi. See on hea, sest bioloogiaõpetaja sõnul ei salligi loodus ühetaolisust, vaid püüdleb alati mitmekesisuse poole. Samuti on ühtse riietuse puudumine võimaldanud poistelgi ennast kirevate ja kaunite riiete ning meigiga väljendada.

Grab a brush and put on a little bit of make-up

Küünelakid, silmalainerid, lauvärvid ja muud meigivahendid pole Treffneri poiste seas sugugi haruldased. Üldiselt feminiinseks peetavad ilutooted peetakse sobivaks ka meestele ning nad ei karda neid enese ilmekuse rõhutamiseks kasutada.

Formaalsusest kinni pidavad haritlased

Leidub ka traditsioonidest kinni pidavaid inimesi, kes tulevad iga päev kooli ülikonnaga või triiksärgiga, jalas läikivad viksitud kingad – nemad aitavad säilitada Treffneri formaalset alatooni.

Turtleneck ehk kõrge kaelusega sviiter on väga moes intellektuaalide, eriti humanitaarteaduste huviliste seas. Enne Treffnerisse tulekut öeldi mulle, et kui ma tahan välja näha nagu tõeline humanitaarklassi õpilane, pean kandma turtleneck'i – nii ostsingi endale lausa kolm tükki. Samas kannavad turtleneck'e ka mitmed reaal- ja loodussuuna poisid, sest riietus ei tunne ei sugu ega Treffneri suunda!

Kõige populaarsem riietus

Miski ei trumpa üle klassikalist T-särgi ja teksapükste kombinatsiooni. Lühikesed käised jätavad suurepäraselt nähtavale keskmise Treffneri poisi massiivsed öla- ja käsivarrelihased. Eriti silmapaistvad on need siis, kui kantakse heledamaid värve, nagu valget. Samas toob üleni must riietus esile poiste süngema, poeetilisema poole. Talvisel perioodil on domineerivateks riideesemeteks dressipluusid ja kampsunid, mis hoiavad külmas koolis õpilasi mõnusalt soojas.

Lisaks saavad õpilased oma klassisisest kokkuhoidlikkust näidata klassiriietega. Nimelt võimaldavad klassillogoga pused ja T- või spordisärgid mõista, millisesse klassi kandja kuulub. Tihtipeale on need disainitud parimate stilistide poolt ning seetõttu näevad klassirõivaid kandvad poisid üpris šikid välja.

Lõpetuseks, demonstreerimaks Treffneri poiste moe mitmekesisust, toon näiteks ühe 12.e klassi õpilase, kelle stiili inspiratsioon tuli „geide itaalia moedisainerite Instagrami *story*'dest" ja „New Yorgi 70ndate *pimp*'idest". Ise iseloomustab ta oma stiili nii: „Eklektiline postmodernistlik alkohoolik, kes nägi ühte Tom Fordi *gucci-show*'d." Illustreeriv pilt sellest stiilist kahjuks puudub, aga laske oma fantaasial lennata!

Foto: erakogu

Eggerti jalast leiad tihti omapäraste mustrite ja värvikooslustega püksid.

Stevenil on alati kaunis maniküür ja tähelepanuväärne riietus.

Foto: erakogu

Imre paistis juba oma esimesel gümnaasiumiaastal silma elegantse ja väljapeetud riietumisstiiliga.

Foto: õp Monika Piirimäe

„JÕMM ON PÕHILINE, MUU EBAOLULINE“

BETTINA PÄRI
TRISTAN KÕOMÄGI

Viimastel aastatel on noorte seas üha populaarsust kogunud mõne jõusaaliga liitumine. Ka treffneristide seas on see levinud, sest hiiglaslike spordikottidega maja peal ringiliiklejate hulk näib olevat tõusujoones. Pärilselt trennis käimine võib mõnele osutada hoopis suuremaks väljakutseks, sest uue keskkonnaga harjumine ja enesealgatuslik treenimine on oodatust komplitseeritum. Viisime läbi küsitluse, et teada saada, kui erinevad on õpilaste treenimisharjumused, kust am-

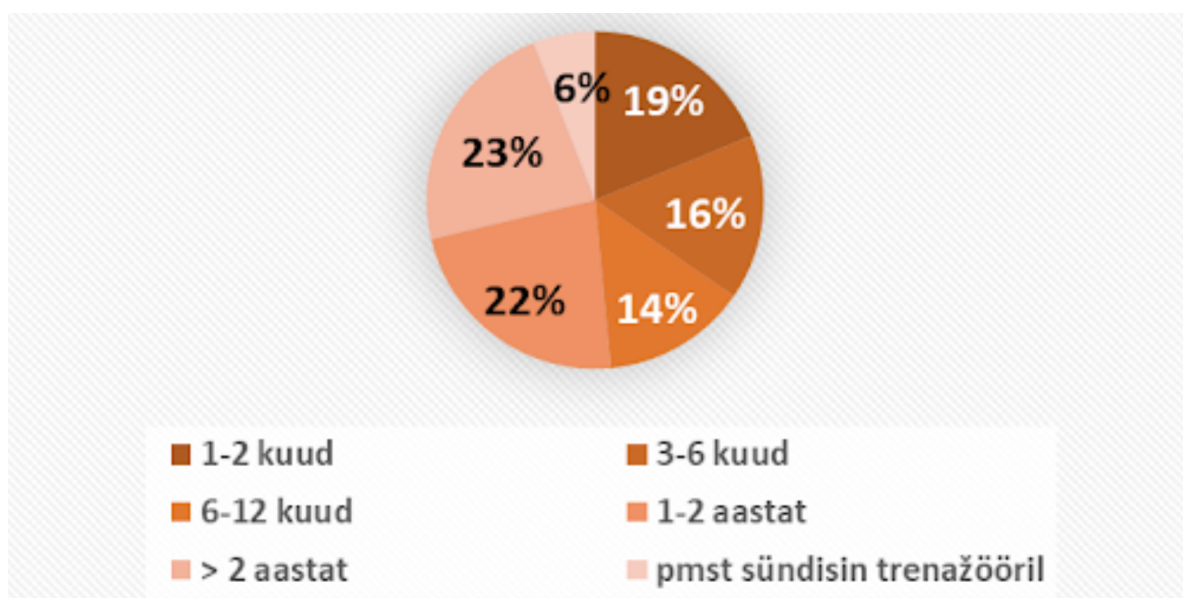
mutatakse motivatsiooni ning millised on juba jõusaalis tegevate inimeste nõuanded nendele, kellel puudub piisav julgus liituda.

Kuigi kindla jõusaali eelistamine ja valimine sõltub kindlasti asukohast, siis on huvitav näha, kuidas Treffneri õpilaskond on erinevate jõusaalide vahel jaotatud. Kui küsisime selle kohta, mis jõusaalis käiakse, olid tulemused mitmekesised: enamus kooli rahvast käib Gym! Veerikus, MyFitnessis, Lemon Gymis ja TÜASKis [TÜASK ehk Tartu Ülikooli

Akadeemiline Spordiklubi -toim]. Neist esimesel kohal on Veeriku Gym! 25 vastajaga ehk 31,3 protsendiga, teisel kohal My-Fitness 20 vastajaga ja 25 protsendiga, kolmandal Lemon Gym 8 vastajaga ja 10 protsendiga ja auväärsel neljandal kohal TÜASK 9 vastajaga ehk 11,3 protsendiga. Pärast neid suuremaid tuleb veel mitmekesiseid vastuseid: Leidus ka neid, kes käivad FitLife'is, CorsaGym'is, Impulsis, EMÜ spordihoones ja mitmes erinevas korraga.

Treffneristide hulgas leidub

Treffneristide jõusaalis käimise staaž

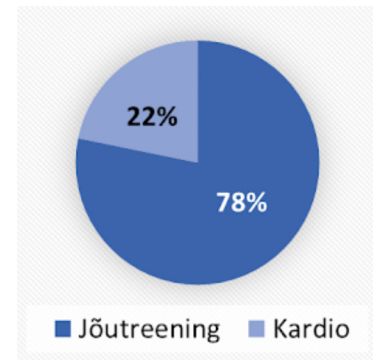
nii neid, kes on hiljuti enda jaoks jõusaali avastanud, kui ka staažikamaid jõusaalifanaatikuid. Siiski on uuringu andmetel käinud 23,1% vastajatest jõusaalis kauem kui 2 aastat, mis oli ühtlasi kõige valitum vastusevariant. 5 vastajat 80-st väitis, et on „pmst trenadžööril sündinud”, kinnitades fakti, et treffneristidele on aktiivne eluviis südamelähedane. Nädalas käiakse enim 3-4 korda trennis (39,7%), kuid tuuakse ka välja, et vahel sõltub treeningkordade arv tujust. Aktiivseimate treffneristide hulka kuuluvad 2 õpilast, kellest üks jõuab trennisaali iga päev ning teisel on jaksu üheksaks treeningkorraks ühe nädala jooksul. Enamus inimesi külastab jõusaali kas kohe pärast kooli või õhtusel ajal. Väiksem, kuid see-eest võrdne hulk inimesi külastab jõusaali enne kooli, varajasel kellaajal või hilisõhtul, pärast kella 21. Märnatava hulga käijate seas leidis ka ebatavalisi harjumusi, kus esindatud on täielik ekstreem – öösel kell 12-1 ajal treenimine.

Küsimusele „Miks liitusid jõusaaliga?” vastati kõige enam sellega, et põhjuseks oli treenimise eesmärk, hea enesetunne ja teraapia. Lisaks toodi vastuseks veel sõbra liitumine ja huvi tekimine, trendikaks hobiks olemine ja treeneri käsul käimine. Teiste vastuste hulgas paistis silma veel keha ja kehakaalu muut-

mistahe. Kõik vastused on ausad ja osad välja toodud aspektid ka teaduslikult tõestatud!

Kui juttu tuli treffneristide eelistustest jõu- ja kardiotreeningu vahel valimisega, nõustuti ülekaalukalt, et jõutreening on meelepärasem tegevus kui lindil jooksmine, trenadžööril sõtkumine või mõni muu aeroobne tegevus. Lihaskgruppide poolest osutus ülekaalukalt lemmikuks alakeha treenimine – ca 44% vastajatest tõi välja, et eelistavad treenida reie-, sääre- ja tuharalihaseid. Teiseks favoriidiks oli selja- ja õlalihaste treenimine, mida eelistas 38% vastajatest. Viie inimese jaoks on kõikide lihaskgruppide treenimine meelistegevus ning eraldi rõhutati ka biitsepsi, triitsepsi, rinna- ja kõhulihaste arendamist.

Peamise motivaatorina treenimisel nägid HTG õpilased parema füüsilise vormi saavutamist või teisisõnu „gainz”, mida tõi välja koguni 35 inimest vastajate koguarvust (80). Populaarsuselt järgmisel kohal asetseb hea enesetunne (25 vastajat) nii trenni ajal kui trennijärgselt ja üleüldiselt tahe enda kehas end enesekindlalt tunda. Kolmandal kohal asetseb sõprade või teiste inimeste toetus ning osad vastajad rõhutasid ka jõusaalis käimisega kaasnevat teraapilist aspekti. Pakuti aga veel kõiksugu huvitavaid

Treffneristide trennieelistused

motivatsiooniallikaid, sealhulgas „saun”, „söök”, „suvi”, „podcast’id”, „olla hot”, „that dumpy”, „gymcrush’id” ja „et ma saaks rohkem toidukotte tuppka kanda”. Eeskujude seas on tähtsal kohal pere ja sõbrad, kuid välja paistavad ka tuntud kujud, näiteks Zyzz, David Laid, Noel Deyzel, Chris Bumstead, Ott Kiivikas ning teised erinevad fitnessi ja sotsiaalmeedia staarid, samuti meie koolist Rasmus Kiili.

Kui küsida, kas treenimise kõrvalt on toitumisharjumuste rangem jälgimine samuti mingisuguse väärtusega, valisid treffneristid 4-pallisel skaalal (väärtus „1” kui „miks ma peaks” ning väärtus „4” kui „ainult micro’dest ja macro’dest mõtlengi”) enim suurusjärku „3” (47,5%). Selline tulemus näitab, et märkimisväärne hulk treffneristidest on teadlikud dieedi või toitumiskava olulisusest, kui tahetakse saavutada mingisugust kindlat eesmärki lisaks treeningust rõõmu tundmisele.

STATISTIKA

Muusika suhtes on üldine vastus antud: rohkem kui pool vastajatest sureks enne, kui klappideta trenni läheks. Lähemalt süvenedes meie poolt koostatud muusika valikusse, tuleb välja, et kõige rohkem eelistavad inimesed rokki, räppi,

hardstyle'i ja *drum'n'bass*'i. Lisaks ei kuula arvestatav hulk inimesi midagi, vaid eelistavad sõpradega vestlemist. Kuulatakse veel jõusaali muusikat, *podcast*'e, tehnot, kantrit ja palju muud. Kokkuvõtteks võib öelda seda, et levinud on see,

mis hoiab erksana ja annab energiat juurde.

Palusime lõpetuseks vastajail jagada julgustavaid nõuandeid neile, kellele näib jõusaal vaid bikiinifitness modellide või *bodybuilder*'ite pärusmaana.

Kui ei proovi, ei saa iial teada, kas jõusaalis käimine sobiks Sulle ning kunagi pole hilja alustamiseks – tuleviku-Sina tänab Sind

Alusta sõbraga, siis on motivatsiooni ja julguse leidmine lihtsam, ning ära mine tiptunnil

Inimesed on rohkem keskendunud enda tegevusele ning ei kritiseeri uuemaid, sest nemadki olid kunagi algaja rollis

Trennijärgne enesetunne on kirjeldamatult vabastav ja sellega kaasneb uhkustunne

Füüsilise trenniga kaasneb vaimne taaskaal, sest saad kasvõi natukeseks oma igapäevamuredest eemalduda

Veel esines meeleolukamaid nõuandeid nagu „Elul pole mõtet, kui sa ei suuda oma labradori sülle võtta”, „kõige suuremad külmpigid on alati väga sõbralikud”, „ega see kang ennast ise ei tõsta!”, „sa ei kahetse, kui kõik neiu su *gains*'e vahivad”, „pole vaja muretseda selle

pärast, milline praegu oled, jõusaalis toetame kõik üksteist. See, et oled juba jõusaali kohale jõudnud, näitab, et tahad paremaks saada ja selle peale pole midagi muud öelda kui *respect. We don't judge, we support!*”, „kaaslase otsingul on tõhus välja näha nagu

lihamägi” ja „jõmm on põhiline, muu ebaoluline”. Üks vastaja võttis vaevaks vastata kõikidele küsimustele hoolikalt „ei käi”, seega loodame, et artikli lugemine äratab temaski huvi jõusaali vastu.

COMEDY „ „ TREFFOONIA

VOL 2

Toomas Jürgenstein: „Te olete kõik sarnased: 2 silma, 10 varvast... Noh, kui kellelgi on läti verd, siis võib-olla rohkem...”

Indrek Pajur astub vahetunnis klassi, kus tuled ei põle, ning ütleb: „Teate ikka, noored inimesed, et pimedas istumine tekitab depressiivseid mõtteid?”

Age Salo, kui räägib kooli püüdlusest õpilasi kasvatada: „Sellepärast laste peal inimkatsed jätkuvadki, materjal osutab vastupanu.”

Toomas Jürgenstein ja õpilane:

T.J: „Selles filmis on palju erootilist, sellepärast ma näitan tast tavaliselt ainult juppe.”

Õ: „Milliseid juppe?”

Marcus Hildebrandt: „*If you were to write a love letter, type it. Your handwriting is atrocious!*”

Ave Külder, kui vaatab murrukujulist funktsiooni: „Määramispiirkonna leidmisel on nimetaja nagu tüüpiline eestlane: teda ei huvita, mida ülemine naaber teeb.”

Eve Paap: „Tuleb tenor ka juurde segama, siis saame segakoori.”

Indrek Pajur: „Elu mõte on saada kiviks.”

Age Salo ja õpilane:

A.S: „Kohe hakkate kirjutama.”

Õ: „Mida?”

A.S: „Elulugu, viimane aeg avaldada!”

Õ: „Kas see oli ähvardus?”

Ott Maidre ja õpilane:

Õ: „Ma seisan püsti lihtsalt”

O.M: „Sul on seisukoht või?”

See pidi olema mu parim laul
parim, mille kunagi kirjutanud
see oleks olnud parim laul
kui selle oleksin kirjutanud
selle asemel vahtisin lage
vaatasin lauda, vaipa
voodit selle kõrval, mage
vaatasin aknast maja, taevast, puud
haarasin pliiatsi
ei kirjutanud
joonistasin kaelkirjaku ja puu
ning kuulasin linnu laulu, automürinat
linnasuminat
ning kuu taevast paistis nii-nii eredalt
kui vaid saaksin olla kuul
siis kirjutaksin parima laulu
kõige parema, ausalt
kuid ma ei ole kuul
olen vaibal
voodi kõrval, laua ees
kuulen kuidas teel
sõidavad autod
vaatan puud ja kuud
on öö, kuid linnud laulavad
laulu, mida mina ei kirjutanud
mina kirjutasin luuletuse

Kärg Valner, 12.e

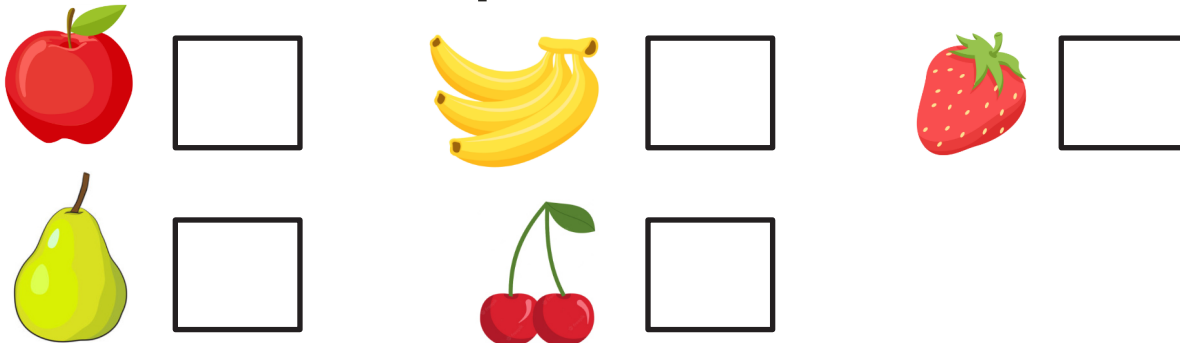
mina seda ei adu
tunnen kuid seisan paigal kaks jalga maas ja mind ei kõiguta ükski tuul
aga tegelikult lendan kui kuul
mööda kosmose mustavaid radu

ma jälgin kuidas kuumered
panevad mäslema ookeanid maal ja tekitavad hiidlaineid lihtsalt selleks et
röövida endale tilgakegi vett
mida ihkavad nende tühjad kered

imestan kuid helkiv lõputuere tähevalgus
põleb graatsiliselt ja tasaselt pilkase süvauniversumi piiritus kehas
see sünnib taeva laotusse ehas
ja selle kätkestab verev päeva algus

Holger Dahl, 12.e

Leia piltide väärtused!

$$\text{apple} + \text{pear} = \text{cherries}^{\frac{1}{2}}$$

$$\sqrt{\text{cherries}} \times \left(\frac{1}{3}\right)^{-1} = 9$$

$$\text{apple} \times \tan 45^\circ = \text{cherries} - \ln e$$

$$\text{cherries} \times \frac{\text{pear}}{\text{apple}} = \sqrt{\frac{\text{apple} \times \text{cherries}^{0.5} \times \text{strawberry}}{\text{cherries}^2}}$$

$$\text{strawberry} \times \text{bananas}^2 = \sqrt[3]{\frac{91125 \times \text{cherries}}{\text{apple}^3 + \text{pear}}}$$

Kasutatud allikad:

<https://static.vecteezy.com/system/resources/previews/002/794/353/original/cartoon-illustration-isolated-object-fresh-food-fruit-red-apple-vector.jpg>

https://t4.ftcdn.net/jpg/01/40/11/73/360_F_140117313_JieaVKgIRcOVNzHOzDF7taMnh5QEKEN.jpg

<https://static.vecteezy.com/system/resources/previews/004/557/618/original/fruit-banana-cartoon-object-vector.jpg>

https://img.freepik.com/free-vector/cherry-vector-icon-isolated-white-background-flat-cartoon-style-web-design-print-eps-10_505557-859.jpg?w=2000

<https://static.vecteezy.com/system/resources/previews/004/557/722/original/fruit-strawberry-cartoon-object-vector.jpg>

**ILUSAT
SUEPUHKUST!**